

אם תגובתי יכולה היתה להתפרש כפגיעה בכבוד מונדי, הריני להתנצל על כך בכנות.

עכשיו באמת לא איכפת לי מי מסתתר מאחורי אותה תרגומה. ולוא יהיה זה אפילו מבחירי יוצרני, שהרי דבריו הם כשמו וד שתי עפש.

אמיר אוריין, תל-אביב

עובדות כלכליות

על כוח המשימה ושר הכלכלה וה-
תכנון (העולם הזה 30.7.86).

אין שמץ של אמת כאילו "השר יעקבי עורר עליו את הממס של אנשי כוח המשימה הכלכלי". הסיפור כולו אינו אלא "ברווז" שמקורו אינו בחול, כפי שהוא מתחזה להיות, אלא בארץ. לא ידוע לנו דבר על חמתו של איש ובכלל זה של מכס פישר.

להלן העובדות לאשורן.

● השר גר יעקבי הוא יו"ר ועדת-השרים לנושא זה, וכין היתר הוא עוסק גם בגיוס חברים חדשים לכוח המשימה ובתיאום הפעולות, בהקשר זה, בממשלה.

● מדובר במיפעל משותף לאנשי משק ועסקים מישראל ומחול, וכך הוא מוצג.

● מחובתו של שר הכלכלה לרווח עליו לכנסת, לממשלה ולציבור.

● השר מקדיש זמן רב לפגישות עם חברי כוח המשימה מחול ועם מועמדים לכוח המשימה, המבקשים לברר ולהעלות נושאים בדיון עם הממשלה.

רוב דומם מאוד

על מישקלה האמיתי של דעת קהל
(העולם הזה 16.7.86).

המתנגדים למילחמת וייטנאם הקדימו את אורי אבנרי ב-20 שנה. בדיוק כשם שהוא ניתח ביומן אישי את הסכנות מהסתמכותייתר על סיקורי דעת-קהל. המבטאים לעיתים קרובות רוב לא-איכפתי, כך נאבק, בשעתו, בארצות-הברית, המיעוט, שהפך בסופו של דבר לרוב אדיר, אשר שם קץ למילחמה המטרופת והמיותרת בדרום מזרח אסיה.

ומכיוון שהאמריקאים האמינו מאז ומתמיד כי תצלום אחד שקול כנגד אלף מילים (ויותר), הם הפיצו או, במיליוני עותקים, את הכרזה המראה בניירור (ראה גלופה) להיכן מגיע, בסופו של דבר, הרוב הרומם.

אנני קרייזרמן, חיפה

רשימה חלקית

על צימחונים וטיבעונים ידועים-שם,
בעיקבות התחקיר על תנאי התזונה של
צימחונים בצה"ל (העולם הזה 30.7.86).

מדוע הסתפק העולם הזה בציון העובדה כי שלומית אהרון ואורי גלר הם צימחונים, ולא יספ? שולמית אהרון היא, ללא ספק, צימחנית נאה מאוד, אבל היא אינה היחידה. הצימחונים מפוזרים לאורך ולרוחב ההיסטוריה האנושית מפיתגורס (בעל המשולש הידוע) עד ליאונרדו דה-וינצ'י, מג'וני וייסמילר

וגם שטיפת-המוח היעילה ביותר אינה יכולה לעמוד לאורך-ימים מול פני העובדות.

ואכן, עתה הוגשה התוכנית שוב על-ידי המלך חסן, שום אדם סביר בישראל אינו יכול להאמין ברצינות נגד מלך חסן, המתון שבמנהיגי המדינות הערביות, הציגו לשימרון פרס, תוכנית להשגרת "ישאל", במיפלת-העבודה נשמעים עתה קולות חרשים. הרואים החלטות אלה באור חדש (ראה עמוד 11).

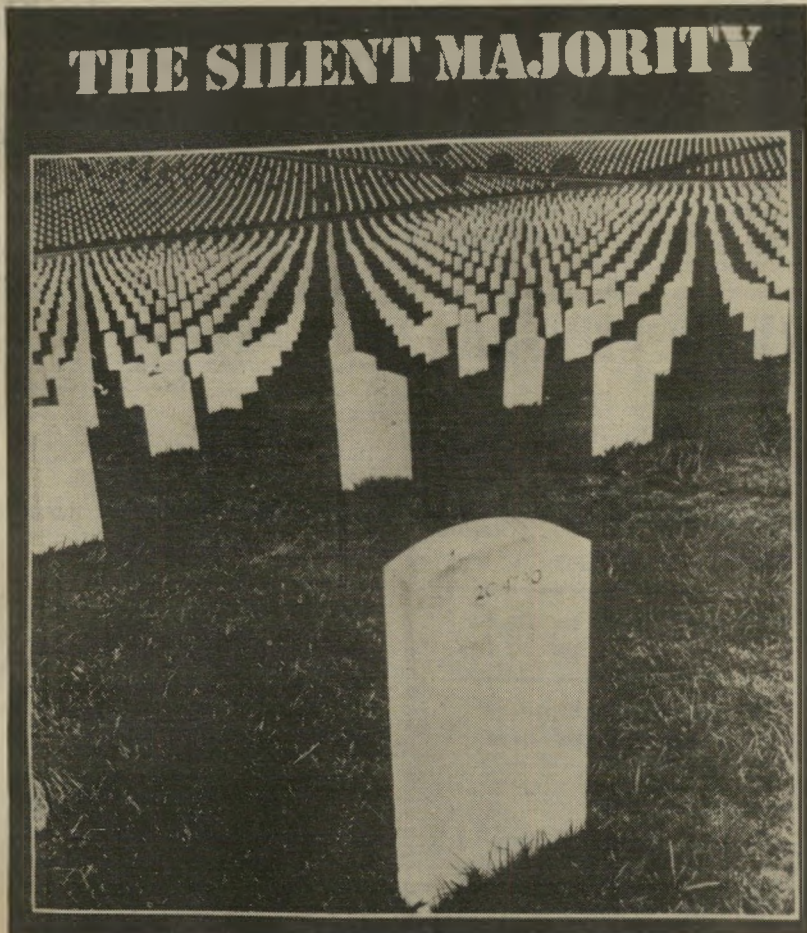
כוחו של פירסום

למרות המצב הקשה בענף-הפירסום בארץ, נגרמה השבוע נחת-רוח לאנשי מחלקת המודעות של העולם הזה. המעשה שהיה התחיל לפני שני שנים. בקיץ 1980 נוצר הקשר הראשון בין בעלי חברת יד. עסקים יבואנית גדולה של משקאות אלכוהוליים, ובין העולם הזה. בעלי החברה הביאו לארץ משקה לא-מוכר אז, בשם פינה קולדה. מירי זכרונני, שהכירה את המשקה בנסיעותיה בחול, יצרה קשר עם היבואנים וקנתה מהם כמה בקבוקים, כאשר ניגשו מירי וגיטה, רפי זכרונני, לארגן את תחרות מלכת-המים

בפגישת הסניפרס באיפראן הציג מלך מארוקו לראש ממשלת-ישראל את תוכנית-פאס. חסן ה' הסביר לפרס את עקרונות התוכנית הזאת, שהתקבלה על-ידי כל המלכים והנשיאים הערביים בוועידת-הפיסגה שנערכה בספטמבר 1982 בעיר פאס במארוקו. לא הרחק מן המקום שבו נפגש חסן עם פרס.

פרס דחה את התוכנית על הסף, ולא במיקרה: גם כאשר פורסמה התוכנית לראשונה, לפני קרוב לארבע שנים, היתה מיפי לגת-העבודה תמימה עם עמדתה של ממשלת-ישראל, שדחתה את התוכנית כקריאה, להשמדת "החלטה זו של ממשלת-ישראל תפקה גם כיום, וחלה על ממשלת-האחרת-הלאומית, על פני העיקרון כי כל החלטות ממשלת-ישראל חלות גם על הממשלות הבאות, אלא אם כן בוטלו עינתי השבוע כמאמר שפורסם בעולם הזה (15.9.82) למחרת פירסום התוכנית. זה היה גיליון ראשי-השבוע, שהכיל את כתבת-הענק על איש-הסנה תשמ"ב: אריאל שרון, יום מילחמת-הלבנון.

העולם הזה היה אז העיתון היחיד בישראל

THE SILENT MAJORITY

כרזת "הרוב הדומם" בסופו של דבר

(שגילם את טרון בסרטים) עד לאהרון דויד גוררון, איש דת העבודה. ועד לש" עגנון, שהביא לנו את פרס הנובל לספרות. וזאת רק רשימה חלקית.

גילה קרן, תל-אביב

תרגולת על הגריל

על תגובות ותגובות כנגד לכתבת-ביקורת על הצגת התיאטרון ארוחת ערב (העולם הזה 21.5.86 ואילך). בדף חדש נתפרסמו אי-אלו דיברי הגות מפקפקת בעניין הצגת ארוחת ערב בתיאטרון החדר. על ההתוס היה אחד תרגומה. נמסר לי, בשגגה או בודון, כי מאחורי פסבי דונים זה מסתתר מר יוסף מונדי, והגבתי בהתאם (העולם הזה 11.6.86). מר מונדי טען באוזני כי לא הוא התרגולת וכי תגובתי פגעה בו ועל כן הוא ראוי להתנצלות פומבית.

כפאם מת הרעיון של "ארץ-ישראל השלמה"

מהפכה בפאס

ה איש שנתכנן לחזור את זכר כשאל מן התיכע העלה במישפט שלוש סגנות רחיקה, פועל לא קיבל את הכר שנית, הכר כבר היה שבור כשילוב אמוני שלישות. הוא החזיר את הכר לתוכנן כשהוא שלם התקפה הניסחת של ספסל-ביגין, בעזרת המעורר על

העולם הזה, 15.9.82. כגודל השקר. גודל הסיכוי שיתקבל...

של אותה שנה, הם הציגו לבעלי החברה להצטרף אליהם. כנותני הסות לתחרות. ולפרסם על-ידי בעלי החברה הסכימו. כעבור שבועות אחדים של פירסום על-גבי עמודי העיתון ובתחרויות עצמן, נדהמו בעלי החברה. הם סיפרו למארגני התחרות כי הם מספקים בקושי למלא אחר הביקוש לפינה קולדה. מאז הפך משקה זה לחלק מהווי השותים בארץ.

השנה, כשהידישו את תחרויות מלכת-המים. אחרי הפסקה בעיקבות מילחמת-הלבנון, פנו מירי ורפי לבעלי יד. עסקים, יוסי עמרם, דורו בבלי ודובי פיינטור, הציגו להם להצטרף שוב. בו במקום, בלי היסוס, החליטו בעלי החברה בחיוב. אנהנו זוכרים מה שקרה לפינה קולדה. אמר עמרם, "השנה יש לנו משקה חדש, בידה בקס מגרמניה. אם תעשו למען הבירה 20 אחוז ממה שעשיתם לפינה קולדה, אנתנו נהיה מאושרים."

השבוע, במסיבה שערכה החברה במלון דן כרמל בחיפה, היו המשתתפות בתחרות מלכת-המים ארוחות-בבד. בנאומו הברכה סיפרו בעלי החברה על הקשר שלהם עם העולם הזה והתחרות, והודיעו כי הם מצליחים בקושי לספק את הדרישה לבירה בקס. המקום היחיד שבו פירסמו את הבירה הוא השבועון העולם הזה ותחרות מלכת-המים. ציין דורו בבלי.

שהתייחס אל תוכנית-פאס כחיוב תחת הכותרת "כפאם מת הרעיון של ארץ ישראל השלמה — מהפכה בפאס". כתב אז העולם הזה, בין השאר: "אך גם מי שאינו דוגל בעקרונות אלה, והדוחה אותם בשתי ידיים, מוכרח להכיר בכך שהחלטות-פאס מהוות התקרבות מכרעת של העולם הערבי בכלל, ושל אישף בפרט, לקראת שלום.

כפעם הראשונה נאמר בצורה דרימטית, על דעת כל המדינות הערביות, כי פני העולם הערבי לשלום, וכי שלומה של מדינת-ישראל צריך להיות מובטח בשלום כזה. אילו נאמרו דברים כאלה לפני מילחמת-ששת-הימים, היו מאמינים בישראל כי הגיעו ימי-המשיה.

הממשלה (ממשלת-ביגין) נקטה את השיטה המקובלת עליה: שטיפת-מוח.

היא יצאה מיד בתקפת-נגד טוטאלית, שבה תוארו החלטות פאס כקריאה להשמדת ישראל — שקר כה מדהים, עד כי אין להסבירו אלא באמונה של בעליו כי כגודל השקר, כן גודל הסיכוי שיתקבל על-ידי אנשים שאינם קוראים החלטות, ואכן, שיטה זו הצליחה במידה רבה לא רק בארץ, שם עומדת עתה לרשות הממשלה העדה הציונית של אנשי הטלוויזיה, הרדיו והעיתונות הדמונית, אלא גם בארצות-הברית, שם מתנהג-השלום הישראלי נשאר משותק מול תופעה זו. ולא היה מסוגל להגיב כראוי על החלטות-פאס.

אך הדרך החדשה, שהעולם הערבי עלה עליה, לא הסתיימה עם נעילת הוועידה בפאס.

